777/07

Den 20. august 2007 blev i sag nr. 70.561:

xxxxxxx xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxx xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

TrygVesta Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i TrygVesta Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte ménerstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har udbetalt erstatning svarende til en méngrad på 10 %.

Det fremgår af sagen, at klageren den 3/3 2004 under et ophold i Østrig faldt og beskadigede højre håndled. Ulykken blev telefonisk anmeldt til selskabet den 16/3 2004. Ved skrivelse afsendt samme dag anerkendte selskabet skaden som dækningsberettigende. I skrivelsen anmodede selskabet desuden klageren om at vende tilbage, hvis der omkring årsdagen for ulykken forsat var gener. I februar 2005 modtog selskabet meddelelse om, at klageren fortsat havde gener i højre hånd efter ulykken. Til brug for sagens behandling indhentede selskabet herefter invaliditetsattester samt diverse journaloplysninger. Efterfølgende indhentede selskabet desuden speciallægeerklæring af 28/6 2005.

Af den af selskabet indhentede lægeerklæring, der er udfærdiget af speciallæge i ortopædi, overlæge T.C., fremgår bl.a.:

"**Resumé og konklusion.**
58-årig kvinde faldt d. 3.3.04 og pådrog sig brud på højre underarm (intraarticulær Colles fraktur). Fik d. 5.3.04 foretaget på plads sætning og bruddet fikseret med skinne (T-skinne). Efter gips fjernelse d. 30.3.04 fandt man ændret følelse sv. t ydersiden af lillefingeren. Gik til fysioterapi og senere til ergoterapi i hospitals regi.
Behandling afsluttet d. 27.10.04. Er siden d. 1.2.05 gået på fleks job, 20 timer ugentligt, pga. gener fra håndleddet.
Skadelidte er generet af nedsat bevægelig, nedsat kraft, hvile smerter/ømhed, trætheds fornemmelse, skurren, ændret følelse, på ydersiden af lillefingeren, føler at hånden er kold og taber af og til ting.
Ved den objektive undersøgelse findes nedsat bevægelse i håndleddet: op- og nedad føring $20^{o}/20^{o}$ mod $50^{o}/80^{o}$ på venstre side. Udad-, indad drejning $85^{o}/85^{o}$ mod $90^{o}/90^{o}$. Let nedsat følelse på ydersiden af lillefingeren. Let hævelse af håndleddet intet muskelsvind. Ingen fejlstilling. Volart ses et cirka 10 cm langt operationsar. Håndtrykskraften reduceret med cirka 50 %. Der er let skurren fra håndleddet. Dorsalt ses et cirka 1 1/2 x 1 1/2cm stort ganglion. Ingen påvirkning af midternerven (medianus). Ingen tegn på refleksdystrofi. Normal blodforsyning til hånden.

Der er tvangfri sammenhæng mellem skaden, skadelidtes gener og de objektive fund. Situationen er stationær og har været stationær siden 1.11.04, hvorfor sagen bør kunne afgøres på det foreliggende.

Diagnoser: Frakture intaarticulare radii dxt. seq.
Ganglion man. dxt."

På baggrund af de indhentede oplysninger fastsatte selskabet méngraden til 10 %, hvilket blev meddelt klageren ved skrivelse af 26/7 2005. Klageren var utilfreds med afgørelsen, hvilket hun meddelte selskabet ved skrivelse af 8/8 2005. I skrivelsen begrundede hun bl.a. sin utilfredshed med, at der ved méngradens fastsættelse ikke var taget højde for bl.a. bløddelsgener (ganglion). Sagen blev herefter på ny gennemgået, hvorefter selskabet ved skrivelse af 24/8 2005 til klageren fastholdt sin afgørelse. Efterfølgende fulgte yderligere korrespondance mellem parterne, hvilket imidlertid ikke resulterede i enighed. Sagen blev herefter indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klageren har nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at ulykken den 3/3 2004 har resulteret i en méngrad, der overstiger 10 %, hvorfor hun er berettiget til en større erstatning. Til støtte herfor har hun i klagen til nævnet henvist til sagens akter.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 30/1 2007 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har ved vurderingen lagt vægt på Arbejdsskadestyrelsens vejledende méntabel. Det fremgår af punkt D. 1.2.3, at håndledsbrud helet med middelsvære smerter og middelsvært nedsat bevægelighed, samt eventuel forskydning og skurren vurderes til 8 %. Det fremgår endvidere af punkt D. 1.2.5, at stivhed i håndled i god arbejdsstilling vurderes til 10 %.

Omkring bevægeligheden i vores kundes højre håndled skal det bemærkes, at flexionen er svært nedsat, men extensionen er nedsat med godt 50 %, og sidebevægeligheden både til tommelfinger og lillefingersiden kun er let nedsat. Vi vurderer således samlet bevægeligheden til middelsvært nedsat.

Vi har sammenlignet de af vores kunde beskrevne gener med disse punkter i tabellen, og herefter fastsat méngraden til 10 %. Der er ved vurderingen taget højde for bløddelshævelserne (Ganglion).

Endvidere gør vi opmærksom på, at det er kunden som har bevisbyrden for, at méngraden er højere end fastsat af os. Denne bevisbyrde kan løftes ved en forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen. Vi henviser i denne forbindelse til ankenævnskendelse nr. 56.101.

Herudover fremgår det af forsikringsbetingelsernes stk. 24.1, at spørgsmålet om méngradens størrelse ved uenighed kan forelægges Arbejdsskadestyrelsen. Den af parterne der ønsker sagen forelagt, betaler omkostningerne i forbindelse med forelæggelsen, som er forelæggelsesgebyret på 3.800 kr. samt eventuelle udgifter til lægeerklæringer, som Arbejdsskadestyrelsen måtte ønske. Hvis Arbejdsskadestyrelsen ændrer den af os fastsatte méngrad, betales udgifterne af os."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**8. Hvilke erstatninger yder forsikringen**

...

8.2. Erstatning ved varigt mén

Stk. 8.2.1
Forsikringen giver ret til erstatning i tilfælde af varigt mén som følge af et ulykkestilfælde.

Stk. 8.2.2
Ménets omfang, afgør erstatningen størrelse. Erstatningen udgør en procentdel af forsikringssummen svarende til den fastsatte méngrad.

...

Stk. 8.2.6
Méngraden kan højst være 100 % pr. ulykkestilfælde. Méngraden fastsættes efter Arbejdsskadestyrelsens méntabel. Det er altid den på afgørelsestidspunktet gældende vejledende méntabel, der anvendes ved erstatningsfastsættelsen. Méngraden fastsættes uden hensyn til forsikredes erhverv og sociale situation."

Nævnet udtaler:

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen. Efter sin gennemgang af sagen, herunder de fremlagte lægelige oplysninger, finder nævnet, at en méngrad på mere end 10 % ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen